

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det er jo også et område, vi har satset gevaldigt på de senere år. Hvis vi f.eks. ser på APV'en, fremgår det, at vi har indført, at man skal tage stilling til, om der er forhold i arbejdsmiljøet, der medvirker til sygefravær, fordi vi kan se, at en tredjedel af fraværet stammer fra arbejdsmiljøproblemer. Så skal man på virksomheden tage stilling til, hvad man kan gøre ved det.

Vi har jo etableret en forebyggelsesfond, som hvert år i 10 år uddeler ca. 350 mio. kr. til netop at forebygge nedslidning på arbejdsmarkedet. Så der bliver gjort rigtig, rigtig meget, ud over at vi selvfølgelig også skal tage højde for, at det for nogle syge er en fordel, at de bevares tilknytningen til arbejdsmarkedet. Jeg har meget svært ved at forstå, at det skal være så kontroversielt, at vi åbner op for en mulighed, som alle, der beskæftiger sig med området, mener er vigtig, nemlig – hvis vi tager muskel- og skeletlidelser – at man skal holde sig i gang. Skulle vi ikke indrette vores regler efter det? Tænk, det synes jeg ville være logisk.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:43

Line Barfod (EL):

Ingen er uenig i, at muligheden selvfølgelig skal være der, og at vi skal indrette hele behandlingen efter, hvad der er det bedste for det enkelte menneske. Det, der er spørgsmålet, er, om vi skal indrette reglerne, sådan at alle de, for hvem det ikke er det bedste, bliver straffet, fordi de har en sygdom, som gør, at det ikke er godt for dem at arbejde på deltid eller at komme hurtigt tilbage på arbejdet, men at de har brug for en længere periode til at blive raske, hvor de skal være fuldstændig i ro.

Mit problem er, at ministeren går ind og laver nogle regler, med hvilke folk bliver pisket og kommunerne bliver pisket til at få folk tilbage på arbejde så hurtigt som overhovedet muligt, uanset hvad deres diagnose er. Det er der, jeg mener problemet er. Hvis ministeren ville gøre noget ved nedslidning, kunne han jo starte med at se på det offentlige, hvor der er allerfleste, der bliver nedslidt, se på, hvordan vi får sat tempoet

ned, så de offentligt ansatte kan holde til at være på arbejde hele livet, og hvad det er for nogle økonomiske instrumenter, der kunne være med til at sikre det, i stedet for kun at se på økonomiske instrumenter i forhold til at få de syge tilbage på arbejde så hurtigt som muligt, uanset om det er godt for dem eller ej.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hele ideen i den nye sygefraværshandlingsplan er jo, at man skal prøve at tale sammen om, om medarbejderen kan bevare kontakten til arbejdspladsen. Vi indfører en mulighedserklæring, hvori lægen skal tage stilling til, om det er i overensstemmelse med den diagnose, patienten har, at den pågældende kommer 2 timer om ugen, eller at den pågældende får siddende arbejde, hvis den pågældende har haft stående arbejde. Hvad ved jeg? Vi udforsker altså veje til nye metoder til at sikre folks tilknytning til arbejdsmarkedet. Ingen forlanger, og fru Line Barfod kan ingen steder i sygefraværsaftalen finde, at syge tvinges til at gå i arbejde. Det ville være fuldstændig imod min egen opfattelse af det, men når der er forskning, der dokumenterer nogle sammenhænge, ville det da være dumt, at vi ikke benyttede os af den.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er udgået, og hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 99

6) Til integrationsministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad vil ministeren gøre for at nedbringe ministeriets meget lange ekspeditionstid (3 måneder) af klager over afgørelser truffet af Udlændingservice?

Skriftlig begrundelse

I en konkret sag har ministeriet meddelt advokaten, at ministeriet som udgangspunkt behandler klagesager i den rækkefølge, hvorefter sagerne er blevet klar til afgørelse i ministeriet.